

ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

απο την ομάδα "Κυπριος εργατης"

Αρ. 9-- ΜΑΪΟΣ 76 5 Πέννες .

ΤΙ ΟΥΪΛΣΟΝ ΤΙ ΚΑΛΑΧΑΝ!

Πριν λίγο καιρό παραιτήθηκε ο ΟυΪλσον και την θέση του σαν πρωθυπουργός πήρε ο Κάλαχαν. Το παρελθόν του ΟυΪλσον είναι γεμάτο υποσχέσεις κατά την προεκλογική εκστρατεία.

"Ελεγε πως "σκοπός του 'Εργατικού κόμματος αν θα έρχόταν στην εξουσία, ήταν να δώσει την δύναμη και τον πλούτο της χώρας στους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους."

"Υποσχέθηκε επίσης πως θα καταπολεμούσε την ανεργία, θα έκανε "δίκαιη" κατανομή του εθνικού εισοδήματος, θα καλύτερευε τους μισθούς και το βιωτικό επίπεδο.

Τίποτε απ'ότι έγραφε η εργατική κυβέρνηση στο Πρόγραμμα της το 1973 δεν έκανε. Αντίθετα τα δύο χρόνια που ήταν ο ΟυΪλσον στην εξουσία είχαμε:

● τόν μεγαλύτερο αριθμό ανέργων από το 1930.

● Περιορισμό των μισθών χωρίς έλεγχο των τιμών.

● Περιτομές στις κοινωνικές υπηρεσίες - παιδεία, ιατρική περίθαλψη κλπ.

● Φοβερή αύξηση στο κόστος ζωής. Ο ηλεκτρισμός και το γάλα πᾶνε πάνω σε σημείο που πολύς κόσμος δεν μπορεί να πληρώσει και απειλείται με κόψιμο. Οι τιμές των τροφίμων έχουν ανέβει τόσο ψηλά όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της Αγγλίας.

Μέσα σε μία τέτταρη κρίση κατάσταση για την εργατική κυβέρνηση παραιτήται ο ΟυΪλσον.

Διάδοχος του ΟυΪλσον μπαίνει ο Κάλαχαν, πρώην ύπουργ. εξωτερικών. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι θα αλλάξει τίποτε προς το καλύτερο για την εργατιά. Η κυβέρνηση Κάλαχαν έχει ήδη δελεήσει τις προθέσεις της με τα νέα οικονομικά μέτρα που έχει εξαγγείλει, ενάντια στην εργατική τάξη.

Τι να περιμένουμε όμως από μία κυβέρνηση της οποίας οι άρχηγοί είναι αντιπρόσωποι του κεφαλαίου;

Ο Κάλαχαν όπως είναι γνωστό είναι ο κύριος μέτοχος της HOLDGE WELSH BANK (τράπεζα) και υπήρξε διευθυντής της Διεθνούς Τράπεζας Ιταλίας, 1972-74...

Είδικα σε μας τους Κυπρίους είναι γνωστός για την θέση που πήρε στο Κυπριακό. Δικαιολογημένα ο Κυπριακός λαός τον αποκάλυψε, μαζί με τον Κίσιγγκερ, "δολοφόνο" και "διχοτομητή".

Τόν Γενάρη του 1975 ο Κάλαχαν επέτρεψε την μεταφορά 9,000 τουρκοκυπρίων από τις αγγλικές βάσεις στο βόρειο μέρος, ένα βήμα προς την διχοτόμηση.

Επέτρεψε τόν εφοδιασμό των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής με ηλεκτρονικούς εγκεφάλους, βοηθώντας έτσι την ενλόχηση της γραμμής Αττίλα.

Τελευταία με δηλώσεις του άφησε να νοηθῆ ότι αναγνωρίζει σαν κράτος το δθεν "δημοσπονδιακό κράτιδιο" του Ντεκτάς.

Τά κατορθώματα του Κάλαχαν περιλαμβάνουν επίσης και την υποστήριξη του ρατσιστικού νόμου για την μετανάστευση του 1971. Το 1968 ζήτησε να μὴν επιτραπῆ ἡ εἴσοδος στήν Ἀγγλία στούς ἀσῆτες ἀπό τήν Κέννα, πού εἶχαν Ἀγγλικό διαβατήριο. Ἀκόμη καί ὁ πρῶν ὑφυπουργ. ἐσωτερικῶν ALEX LYON (γνωστός στήν παροιμία) ἀποκάλυψε τόν Κάλαχαν "ρατσιστή".

Φυσικά ὁ Κάλαχαν ἀντιπροσωπεύει καί τήν πολιτική τῆς δῆθεν ἐργατικῆς κυβέρνησης πού δέν ἔχει διαφορά ἀπό τούς συντηρητικούς.

Βλέπουμε λοιπόν καθαρά ποιός εἶναι ὁ "σοσιαλισμός" τού ἐργατικού κόμματος καί ποιᾶ ἡ περιβόητη δημοκρατία τῆς Ἀγγλίας.

Μᾶς καλοῦν νά ψηφίσουμε μία φορά κάθε 5 χρόνια γιά νά διαλέξουμε ποιούς ἀπό τούς ἀντιπροσώπους τού κεφαλαίου-ἐργατικούς ἢ συντηρητικούς- θά μᾶς κυβερνοῦν καί θά μᾶς ληστεύουν.

Στήν Κύπρο, Παλαιστίνη καί Ἀφρική ὁ ἱμπεριαλισμός μέ τά ὄργανα τού ντόπια πλουτοκρατία-καταπιέζουν τήν ἐργατική τάξη

Στήν Χιλή, Βραζιλία, Περσία καί ἄλλες χώρες ἡ ἐργατική τάξη ὑποφέρει κάτω ἀπό τόν φασισμό.

Ἐδῶ στήν Ἀγγλία ἡ ἀνεργία, τό χαμηλόμισθό τού βιοτικού

ΟΧΙ στον ἱμπεριαλισμό

Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ γιά μία ἀκόμη φορά φώναξε:
ΕΞΩ Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ - ρεπορτάζ σελ. 2-3

ΚΥΠΡΟΣ ναυαγουν ο συνομιλίες ;

Ἐπιπλέον ὁ Κυπριακός τύπος, τόν περασμένο μήνα, ἦταν ἀπασχολημένος μέ τό "σκάνδαλο" Κληρίδη.

Τήν ἴδια στιγμή όμως ἡ Ἑλληνοκυπριακή πλευρά ὑπέβαλλε τίς προτάσεις τῆς στήν Τουρκοκυπριακή (ΤΚ) πλευρά, καί ὁ λαός, ὅπως πάντα, ἰδέα δέν εἶχε ἀπό τό περιεχόμενο τῶν προτάσεων αὐτῶν, παρά μόνο ὅταν ἡ ΤΚ πλευρά τίς ἀπέριψε καί οἱ συνομιλίες κατέρρευσαν καί πάλι.

Οἱ συνομιλίες θεωρήθηκαν ἀπό τήν κυβέρνηση ἄσκοπες καί ὑποτίθεται ὅτι ἐγκαταλείπονται.

Οἱ λόγοι ὁμως τού νέου ἀδιεξόδου εἶναι διότι ἡ ΤΚ πλευρά δέν δέχτηκε νά παραχωρήσει τό ποσοστό τού ἐδάφους καί τήν μορφή τῆς κεντρικῆς κυβέρνησης πού ζήτησε ἡ κυβέρνηση μας γιά νά βρεθῆ μία "συμβιβαστική" λύση.

Σέ δηλώσεις του στήν ἐφημερίδα "Ἐλευθερωτυπία" 19/4/76 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος εἶπε: "Ἐφ'ὅσον οἱ Τοῦρκοι δέν ὑποβάλλουν συγκεκριμένες προτάσεις γιά τήν ἐδαφική πτυχή τού προβλήματος δέν πρέπει νά ἐπαναληφθοῦν οἱ συνομιλίες".

Τό θέμα τῶν 200,000 προσφύγων οὔτε κᾶν ἀναφέρεται

Αὐτό πού ἔχει σημασία γιά τήν κυβέρνηση εἶναι τά ποσοστά ἐδάφους καί ἡ μορφή τῆς κεντρικῆς κυβέρνησης μιάς καλυμμένης διζωνικῆς ὁμοσπονδίας.

Ἡ ΤΚ πλευρά δέν εἶναι καθόλου πρόθυμη γιά "παραχωρήσεις". Ἡ Ἑλληνοκυπριακή πλευρά, μὴ ἔχοντας πολλές ἐκλογές, παρουσιάζεται ὡς "σκληρή" καί "ἀκαμπτη" καί ἐγκαταλείπει ὁὔθεν τίς συνομιλίες.

➔
Συνέχεια στήν σελίδα 2

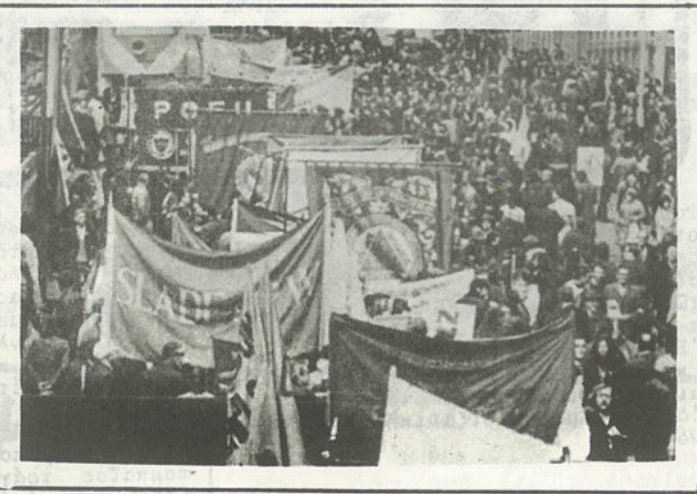
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ στον αγώνα η παγκόσμια εργασία

Τό 1885 τό Συνέδριο τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀποφάσισε ὅπως οἱ ἐργάτες, μέ συνεχεῖς ἀπεργίες ἀπαιτήσουν:

- 8 ὥρες δουλειά
- 8 ὥρες ἀνάπαυση
- 8 ὥρες μὲρψωση

Τήν Πρωτομαγιά τού 1886 οἱ ἐργάτες στίς διάφορες βιομηχανικές πόλεις ξεχύθησαν στούς δρόμους. Γενικές ἀπεργίες καί διαδηλώσεις παράλυσαν τήν οἰκονομία τῆς χώρας. Οἱ καπιταλιστές τρομοκρατημένοι μπροστά στήν δύναμη τῆς ἐργατικῆς συμφώνησε ἀμέσως στά αἰτήματα τους.

Στό Σικάγο, όμως, οἱ κεφαλαιοκράτες ἦταν ἀνένδοτοι. Ἡ ἀστυνομία, ὄργανο στά χέρια τους, κτυπᾶ τούς ἀπεργούς καί σκοτώνει ἀρκετούς. Στίς 2 ταῦ Μᾶη, 15 χιλιάδες ἐργάτες κατεβαίνουν ἐξω ἀπό τά ἐργοστάσια ἔτοιμοι νά ἀγωνιστοῦν γιά τήν συνέχιση τῆς ἀπεργίας. Ἡ ἀστυνομία ἐνισχυμένη ἀπ'αὐτή τήν φορά ἀπό τόν στρατό

ἀρχίζει νά κτυπᾶ τούς ἐργάτες. Ὁ πρῶτος νεκρός τῆς ἡμέρας εἶναι μία ἐργάτρια. Οἱ ἐργάτες κρατῶντας τό ματωμένο ποκάμισο τῆς γιά σημεῖο ἐπιτίθενται. Οἱ μάχες συνεχίζονται μέχρι τήν νύκτα μέ πάρα πολλούς νεκρούς. Τήν ἐπομένη ἡ τρομοκρατία συνεχίζεται ἐνῶ οἱ φυλακές γεμίζουν ἀπό ἐργάτες πού δικάζονται ὁμαδικά.

Τελικά 7 ἐργάτες καί μία ἐργάτρια καταδικάζονται σέ θάνατο.

Τρία χρόνια ἀργότερα τό Διεθνές Σοσιαλιστικό Συνέδριο τού Παρισιού ὄρισε τήν ἴνην τού 1.ᾶη ὡς ἡμέρα ἀγῶνα ὅλων τῶν ἐργατῶν ἐνάντια στόν Διεθνή Καπιταλισμό.

Σήμερα ἡ ἐνότητα τῆς παγκόσμιας ἐργατικῆς τάξης εἶναι ἀναγκαία ὅσο ποτέ ἄλλοτε.

Στήν Κύπρο, Παλαιστίνη καί Ἀφρική ὁ ἱμπεριαλισμός μέ τά ὄργανα τού ντόπια πλουτοκρατία-καταπιέζουν τήν ἐργατική τάξη

Στήν Χιλή, Βραζιλία, Περσία καί ἄλλες χώρες ἡ ἐργατική τάξη ὑποφέρει κάτω ἀπό τόν φασισμό.

Ἐδῶ στήν Ἀγγλία ἡ ἀνεργία, τό χαμηλόμισθό τού βιοτικού

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ	Σελ. 3
ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ	" 4
ΑΠΟΛΥΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΛΔΕ	" 6
ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ	" 4
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΡΓΑΤΗΣ	" 5
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ	" 2
ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ :	Κ. ἄλλα.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ ο αγώνας

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τήν Κυριακή, 25 του 'Απρίλη, έγιναν στην Πορτογαλία οι πρώτες βουλευτικές εκλογές για 50 χρόνια. Τα αποτελέσματα των εκλογών όμως δεν έδωσαν σε κανένα πολιτικό κόμμα απόλυτη πλειοψηφία. Τα κόμματα της δεξιάς αύξησαν την υποστήριξη τους μέσα στην χώρα, ενώ το Κομμουνιστικό κόμμα πήρε 15% των ψήφων. Το "Σοσιαλιστικό" κόμμα, που στην πράξη δεν διαφέρει από το "Εργατικό κόμμα" της Αγγλίας, αναδείχτηκε το πιο δυνατό κόμμα αφού εξασφάλισε 35% των ψήφων.

Οι εκλογές όμως, δεν πρόκειται να λύσουν κανένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα. Με την άκρα δεξιά να κερδίζει συνέχεια έδαφος η κατάσταση στην Πορτογαλία χειροτερεύει και δημιουργείται άβεβαιότητα.

φασιστικό καθεστώς, το "Σοσιαλιστικό" κόμμα άρχισε να δίνει υποσχέσεις στον λαό για δολοφονητική ανεξαρτησία από τον ιμπεριαλισμό και τάξενα κεφάλαια.

"Όταν όμως έπρεπε να βάλει τις υποσχέσεις σε πράξη και να υποστηρίξει εμπρακτα τους εργάτες στους αγώνες τους μέσα στα εργοστάσια, αρνήθηκε να το κάνει.

Φαίνεται λοιπόν ξεκάθαρα τι είδους Σοσιαλιστής είναι ο Σουάρες και το κόμμα του.

Μια κυβέρνηση κάτω από την ηγεσία του Σουάρες μόνο τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης θα εξυπηρετήσει και θα κτυπήσει κατακέφαλα την εργατιά της Πορτογαλλίας.

Απώτερος τους σκοπός είναι να κτυπήσουν και να διασπάσουν ο-

Κατηγορούνται για όχλαγωγία

Δεκαπέντε αγωνιστές συλληφθηκαν και δικάζονται στις 31 του Μάη, για "όχλαγωγία". Τήν ίδια στιγμή μέσα από τον τύπο γίνεται επίθεση ενάντια στα "έξτρεμιστικά" στοιχεία και τους παρανοήτους που όθθεν προκάλεσαν την επίθεση της αστυνομίας και των αμερικάνων πεζοναυτών.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να αποτρέψει και να απεθαρύνει το λαϊκό κίνημα, χτυπώντας το. Πρέπει να διαμαρτυρηθούμε έντονα για τις συλλήψεις και να απαιτήσουμε από την κυβέρνηση την μη αποκοπή των συλληφθέντων αγωνιστών σε δική.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Η οικονομία της Πορτογαλλίας σήμερα, όπως σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες βρίσκεται σε σοβαρή κρίση. Η ανεργία μαστίζει την εργατική τάξη (17% - 300,000- του εργατικού δυναμικού), και αυξάνεται συνέχεια. Τήν ίδια στιγμή οι τιμές ανεβαίνουν με ρυθμό 80% τον χρόνο.

λόκληρο το εργατικό κίνημα της χώρας.

Τήν ίδια στιγμή το Σ. Κόμμα θα πιέζεται από τις διεθνείς μεγαλοεταίρειες να υποστηρίξει την δεξιά στις ενέργειες αυτές για να διευκολυνθούν οι ίδιες να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Η Εργατική Τάξη και γενικά ο λαός της Πορτογαλλίας όμως δεν υποκύπτει, και αντίστέκεται στην επίθεση που του γίνεται.

Σ' ολόκληρη την χώρα ομάδες εργατών άρχισαν να αγωνίζονται ενάντια στην ανεργία, ενάντια στο χαμήλωμα των μισθών και του βιοτικού επιπέδου. Ένα κύμα μικρών αλλά δυνατών απεργιών κατακλύζει την χώρα.

Τό τί χρειάζεται τώρα η εργατιά της Πορτογαλλίας είναι μια επαναστατική ηγεσία που θα την κατευθύνει σωστά και να την οδηγήσει στο αποκορύφωμα του αγώνα της - Τήν εργατική εξέουσία.

- Τόν Σοσιαλισμό.

Στό σύνολο της η οικονομία βρίσκεται σε αδιέξοδο. Η κρίση του καπιταλισμού βαθύνει όλο και περισσότερο. Είναι κάτω από τέτοιες στιγμές κρίσης που έγιναν οι εκλογές στην Πορτογαλία.

Τό "Σοσιαλιστικό" κόμμα αφού κέρδισε τους περισσότερους ψήφους θά σχηματίσει κυβέρνηση. Η πιθανότητα είναι ότι θά συμμαχήσει με την δεξιά. Ήταν άλλωστε με την δεξιά που τον τελευταίο καιρό υποστήριξαν με διαδηλώσεις τους αντιδραστικούς στρατηγούς στην προσπάθεια τους να πάρουν τον έλεγχο του στρατού από τις δυνάμεις της άριστορας, που τελικά πέτυχαν.

"Όταν τον 'Απρίλη του 1974 οι ένοπλες δυνάμεις έρριξαν τό

ΚΥΠΡΟΣ (συνεχεια)

Σύμφωνα με την πολιτική της υποχώρησης που ακολουθεί για καιρό τώρα η κυβέρνηση, τί άλλη εκλογή θά είχε αν πράγματι εγκατάλειπε τις συνομιλίες;

Εγκατάληψη των συνομιλιών σημαίνει υλοποίηση μακροχρόνιου αγώνα πάνω σε αντι-ιμπεριαλιστική βάση. Είναι η μόνη εκλογή που έχουμε.

Πιστεύουμε, όμως, ότι κάτι τέτοιο είναι έξω από τά πλαίσια της πολιτικής που έχουμε πολιτικής που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα.

Γι' αυτό η μόνη "διέξοδος" θά είναι η επανάληψη των συνομιλιών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προσφυγή στα Ηνωμένα Έθνη.

Είδαμε προηγούμενα με πιά τρόπο και τί είδους "πρακτικά" μέτρα μπορεί να πάρει ο ΟΗΕ. Και είναι σίγουρο ότι θα ζητήσει από τις "ένδιαφερόμενες πλευρές" να ξαναρχίσουν τις συνομιλίες.

Μάλιστα τώρα με τό τρίγωνο των συμφωνιών Αμερικής-Ελλάδας, Αμε-

ρικής-Τουρκίας και την πρόταση για συμφωνία "μή επίθεσης" μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας, φαίνεται καθαρά μέσα σε πιά πλαίσια μπαίνει τό Κυπριακό. Οι συνομιλίες θά ξαναρχίσουν με διαφορετικούς συνομιλητές, ίσως με διαφορετικό χαρακτήρα.

Η ουσία των επαφών αυτών θά είναι η ίδια- παζάρεμα και υποχώρηση, μέχρι που η διζωνική όχι μόνο θά υπογραφεί αλλά και θά παρουσιαστεί στον λαό σαν μεγάλη νίκη.

κληρίδης: θέμα "ήθικης" τάξης.

Όλες οι εφημερίδες και κόμματα θεώρησαν τό "σκάνδαλο" κληρίδης σαν "ρεζίλεμα" διεθνώς και σαν θέμα ήθικης τάξης.

Τό "ρεζίλεμα", αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τίτην έκφραση, γίνεται εδώ και 17 μήνες. Ένώ καταγγείλαμε τό μεταφορά 9,000

Τουροκυπρίων από τους "Αγγλους" στην βόρεια Κύπρο, τον Αύγουστο του 1975 η Κυβέρνηση (Κληρίδης) συμφώνησε την μεταφορά των υπολοίπων 9,000 ΤΚ.

Ένώ εξαγγέλει η κυβέρνηση μακροχρόνιους αγώνες, στις συνομιλίες συζητούνται τά ποσοτά έδάφους μιας διζωνικής δημοσπονώδας.

Τό "σκάνδαλο" κληρίδης είναι θέμα πολιτικό και όχι ήθικης τάξης. Είναι πολιτικό γιατί ο κληρίδης δεν δρᾶ σαν άτομο.

Είναι μέλος και αρχηγός του Ένιαίου κόμματος τό όποιο αντιπροσωπεύει τά συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης.

Είμαστε σίγουροι ότι αυτοί που βλέπουν τό θέμα σαν θέμα "ήθικης τάξης", βλέπουν καθαρά τον πολιτικό του χαρακτήρα. Δεν θέλουν όμως να τό αντιμετωπίσουν πολιτικά γιατί τότε θά πρέπει να κτυπηθεί η δεξιά, που σημαίνει ξεσκεπάσμα της άστικής τάξης στον λαό.

Ερωτούμε τους κυρίους αυτούς, μήπως από τον νέο διαπραγματευτή (Παπαδόπουλλο) περιμένουμε καμμία ούσιαστική διαφορά από τον προηγούμενο; Ο Παπαδόπουλλος άνηκει στο ίδιο κόμμα και είναι από τους πιθανούς ηγέτες του Ένιαίου.

"Ετσι εξηγείται γιατί ο κληρίδης χρησιμοποιείται σαν "αποδιοπομπαίος τράγος". Σεφεύγουν από τις εϋθύνες που έχουν απέναντι στον λαό.

Τό σκάνδαλο κληρίδης έδειξε την διαφθορά της ίδιας της άστικής τάξης, και τον εκφυλισμό της. Όχι μόνο έσπουλά τον λαό, αλλά κοροϊδεύεται και μεταξύ της.

Τό θέμα κληρίδης κάμνει πιά όσονο τό έργο αυτών που με την τακτική της ταξικής συμφιλίωσης και ψεύτικης "ένότητας" προσπαθούν να καλύψουν την άστική τάξη.

ΟΧΙ στον Ιμπεριαλισμό

ΕΣΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

φρωτιά στην πρεσβεία του θανάτου

ΛΑΟΣ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΣ
ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΣ
ΤΑ ΟΠΛΑ ΣΤΟΝ ΛΑΟ
ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ

Η διαδήλωση είναι από τις πιο μαχητικές. Φτάνοντας στην πρεσβεία που είναι κυκλωμένη με συρματοπλέγματα και αστυνομικούς οι διαδηλωτές προκαλούνται με το ρίξιμο δακρυγόνων. Όρμουν μπροστά, κτυπιούνται, όμως ο κλοιός της

αστυνομίας δεν μπορεί να συγκρατήσει την πλημύρα της λαϊκής όργης, σπάσει. Μπαίνουν οι διαδηλωτές μέσα. Κατεβάζουν την Αμερικάνικη σημαία και ανεβάζουν την Κυπριακή.

Τά δακρυγόνα των αστυνομικών και τ' ασφυξιογόνα των Αμερικανών πεζοναυτών δεν καταφέρνουν να λυγίσουν την αγωνιστικότητα του λαού, αντίθετα την ανεβάζουν. Όλοένα και περισσότεροι καταφθάνουν.

Η διαδήλωση διαλύεται μόνη της μετά από τρεις ώρες.

ΚΥΠΡΟΣ, 12 του Απρίλη.

Διοργανώνεται δεύτερη διαδήλωση από την Συντονιστική Κομμάτων και Οργανώσεων.

Γίνεται το απόγευμα και έτοιμοι παίρνουν μέρος πολλοί εργάτες. Από την αρχή η διαδήλωση φαίνεται να είναι δυναμική. Ο λαός είναι άγανακτισμένος.

Αυτή την φορά η πρεσβεία προστατεύεται με διπλά συρματοπλέγματα και 600 αστυνομικούς όπλισμένους με ρόπαλα και δακρυγόνα. Εφεδρικές αστυνομικών είναι έτοιμες να επέμβουν αν χρειασθούν.

Φτάνοντας στην πρεσβεία ο κόσμος σπάει την πρώτη σειρά των συρματοπλεγμάτων και αρχίζει να πετροβολά την πρεσβεία.

Η αστυνομία επιτίθεται άγρια ρίχνοντας δακρυγόνα και κτυπώντας τους διαδηλωτές με ρόπαλα.

Οι διαδηλωτές κτυπιούνται από την αστυνομία σε τρία μέτωπα. Στην αύλη του Χίλτον, στην λεωφόρο Μακαρίου Γ' και την ανατολική πλευρά της πρεσβείας. Πέφτουν ασφυξιογόνα και από την πρεσβεία.

Η όργη του λαού μεγαλώνει και αντιπνίθεται. Τά δακρυγόνα της αστυνομίας τελειώνουν και κτυπούν καταμέτωπα με ηλεκτροφόρα ρόπαλα. Συλλαμβάνονται γύρω στους 10 διαδηλωτές.

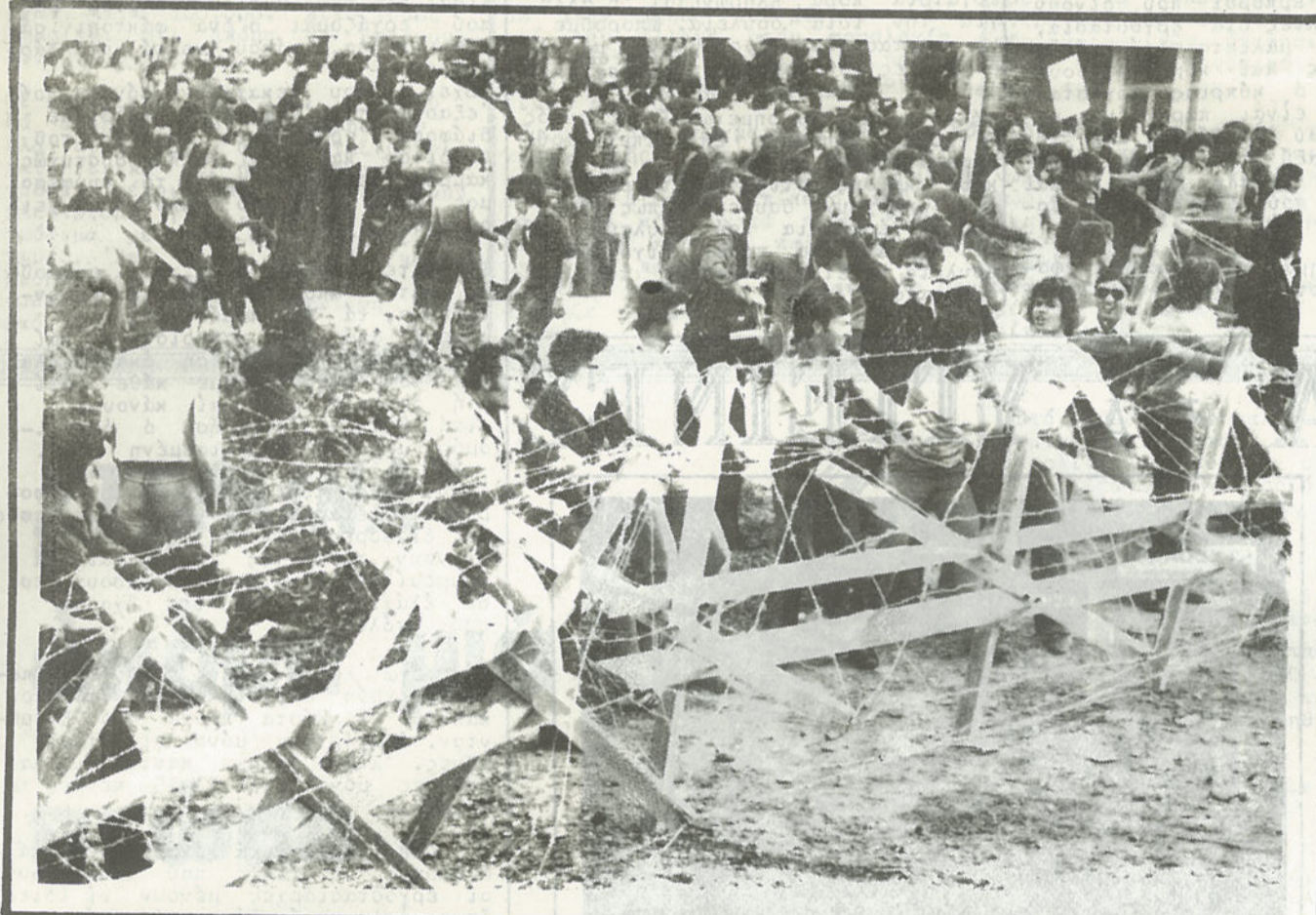
Η διαδήλωση διαλύεται γύρω στις 8 το βράδυ με πορεία προς την Πλατεία Ελευθερίας. Οι διαδηλωτές φωνάζουν:

ΛΑΕ ΚΟΥΝΗΣΟΥ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΤΟ ΝΗΕΙ ΣΟΥ
ΛΑΕ ΚΟΥΝΗΣΟΥ ΣΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΟ ΨΩΜΙ ΣΟΥ
ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΛΑΙΚΟΥΣ
ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΗΝ ΦΕΡΝΕΙ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Εκείνο που έδειξαν οι διαδηλώσεις αυτές είναι πως ο Κυπριακός λαός μπορεί ν' αγωνιστεί και θέλει ν' αγωνιστεί φτάνει καθοδήγηση, συνειδητοποίηση και οργάνωση. Ιδιαίτερη όργη προκάλεσαν οι όπλισμένοι πεζοναύτες στην Αμερικάνικη Πρεσβεία.

Μία όργη που στρέφεται ιδιαίτερα ενάντια στην κυπριακή κυβέρνηση που ανέχεται μία τέτοια κατάσταση.

ΟΧΙ στην διζωνική ΟΧΙ στην διχοτομική

η αστυνομία

Η δλη συμπεριφορά της αστυνομίας κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων ήταν κάτι τό πρωτοφανή στην ιστορία της Κύπρου.

Πάνω απ' όλα στρεφόταν κατά του Κυπριακού λαού που κατέβηκε νά διαδηλώσει ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

Τό τί φάνηκε καθαρά από την προκλητική συμπεριφορά της αστυνομίας ήταν ότι ήταν κάτι τό οργανωμένο. Ήταν οργανωμένο από την κορυφή, από τό Υπουργείο

Εσωτερικών. Από την Κυπριακή Κυβέρνηση.

Πέντε μέρες πριν από τις διαδηλώσεις ειδικό τμήμα από 600 αστυνομικούς εκπαιδεύτηκε στην χρήση δακρυγόνων, ασφυξιογόνων και ηλεκτροφόρων ροπαλών.

Η Κυπριακή αστυνομία, για πρώτη φορά στην ιστορία της είναι εξοπλισμένη με τά πιο σύγχρονα αντιδιαδηλωτικά μέσα.

Μέσα τά όποια χρησιμοποιήθηκαν για νά υπερασπίσουν την πρεσβεία του Ιμπεριαλισμού, κτυπώντας τον λαό της Κύπρου.

Υπήρξαν φυσικά και οι αστυνομικοί που παρά τις οδηγίες που είχαν έκαμαν ότι μπορούσαν για νά μην κτυπήσουν τους διαδηλωτές.

Τήν δλη εθύνη φέρει η ήγεσία της αστυνομίας που παίρνοντας πρωτοφανή μέτρα προκάλεσε τον λαό σε σύγκρουση με την αστυνομία.

Η δλη υπόθεση τελικά ξεσκέπασε τον ρόλο της αστυνομίας και στην Κύπρο. Είναι εκεί όχι για νά προφυλάξει τον λαό αλλά για νά τον εμποδίσει νά αγωνιστεί.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ

Η βιομηχανία ετοίμων φορεμάτων σήμερα, αποτελεί ένα από τους μεγαλύτερους τομείς απασχόλησης για τους εργαζόμενους της παροικίας. Όλοι ξέρουμε πόσο ανυπόφορες είναι οι συνθήκες δουλειάς στα πιά πολλά από αυτά τα εργοστάσια.

Ένα από τα πιο κύρια χαρακτηριστικά αυτών των συνθηκών είναι και ο μισθός με το κομμάτι. Ο μισθός με το κομμάτι δεν είναι παρά μία παραλλαγή του μισθού με την ώρα. Όπως θα δούμε, καθόλου δεν συμφέρει την εργάτρια, αλλά τον μάστορα. Για παράδειγμα, μία εργάτρια που πληρώνεται £8 την ημέρα και κάθε μέρα ράβει 8 φορέματα, είναι το ίδιο σαν να ράβει με το κομμάτι και να πληρώνεται £1 για το κάθε φόρεμα.

Όπως βλέπουμε και τα δύο δόγη- γούν στο ίδιο αποτέλεσμα. Όμως αυτός ο τρόπος άμοιβης (με το κομμάτι), κρύβει καλύτερα τις σχέσεις εκμετάλλευσης. Η εργάτρια φαίνεται να πληρώνεται για όση δουλειά παραδώσει. Δηλαδή φαίνεται ότι ο μάστορας πληρώνει την εργάτρια για "τελειωμένη" δουλειά (τό φόρεμα) και όχι την ικανότητα της εργάτριας να παράγει για όριζόμενη ώρα (εργατική δύναμη). Στην πραγματικότητα το ίδιο συμβαίνει και στις δύο περιπτώσεις.

Η εργάτρια παίρνει το κομμάτι ρούχου που στοιχίζει ως ποσό 1 (μαζί με τα υπόλοιπα έξοδα του εργοστασίου). Όταν ράβει το ρούχο ή αξία του ανεβαίνει στις £3. Από αυτές θα πάρει την £1, την υπόλοιπη £1, την υπεραξία όπως λέγεται, θα την πάρει ο μάστορας σαν κέρδος.

Αυτή η προσθήκη αξίας και το κέρδος θα υπάρχει σε κάθε φόρεμα, είτε η εργάτρια πληρώνεται με την ώρα είτε με το κομμάτι.

Η εκμετάλλευση υπάρχει στον ίδιο βαθμό και στις δύο περιπτώσεις.

Η άμοιβη με το κομμάτι παρουσιάζει πλεονεκτήματα (για τον εργοδότη) και μειονεκτήματα (για τον εργάτη). Ας δούμε μερικά:

α) Όταν η εργάτρια πληρώνεται με το κομμάτι, προσπαθεί να παράγει όσο το δυνατόν πιο πολλά. Αξιώνει την ένταση της εργασίας δουλεύοντας περισσότερο από 8 ώρες. Κουράζεται περισσότερο, καταστρέφει την υγεία της και την κάνει να μη βρίσκει ώρα για κοινωνική και οικγενειακή ζωή.

β) Όταν η άμοιβη υπολογίζεται με το κομμάτι ο μάστορας απαιτεί πολύ καλή κατασκευή. Σε περίπτωση που το ράψιμο είναι ελαττωματικό, τότε μπορεί να κρατήσει από την εργάτρια λεφτά ή και της βάζει πρόστιμο. Όλα αυτά βέβαια γίνονται αυθαίρετα από τον μάστορα.

γ) Αυτό το σύστημα επιτρέπει να λογαριάζει ο μάστορας με ακρίβεια τι μπορεί να παράγει μία γρήγορη εργάτρια κι έτσι ξεφορτώνεται ή εκμεταλλεύεται πιο εύκολα άπειρες εργάτριες.

δ) Μ'αυτό το σύστημα δεν χρειάζεται επισιτάτης. Το ίδιο το προϊόν επιβλέπει την εργάτρια. Αυτό το σύστημα άμοιβης είναι άρα ιδεώδες για δουλειά στο σπίτι.

ε) Η δουλειά με το κομμάτι επιτρέπει την παρεμβολή παρασίτων μέσα στην διαδικασία παραγωγής, την υπομίσθωση της εργασίας.

Αν κοιτάξουμε στην παροικία αυτό γίνεται ξεκάθαρο. Υπάρχουν οι μεγάλοι εμπόροι που δίνουν τις παραγγελίες στα εργοστάσια, τους δίνουν μάλιστα και το ύψος, συνήθως και κομμένη δουλειά. Έτσι ο κύριος εργοστασιάρχης δεν είναι παρά ένας μεσάζοντας, που κερδίζει από την διαφορά μεταξύ της τιμής που πληρώνει το μεγάλο αφεντικό και του μισθού που δίνει στον εργάτη.

Με το σύστημα αυτό πολλές φορές ο εργοστασιάρχης, κάνει συ-

μφωνία με τον αρχιεργάτη ή τον δόγγο συνήθως. Έτσι που αναλαμβάνει αυτός την στρατολόγηση και την πληρωμή των εργατριών.

Αυτό το είδος άμοιβης επιτρέπει στον κεφαλαιοκράτη να εκμεταλλεύεται πολύ τις εργάτριες και ταυτόχρονα τις χωρίζει σε μικρά εργοστάσια, ή και μόνες τους στο σπίτι- έτσι που να μη μπορούν να οργανωθούν και να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους.

Η αύξηση στην παραγωγή που μπορεί να επιτευχθεί μ'αυτό τον τρόπο, επιτρέπει στον μάστορα να ρίξει την τιμή κάθε κομματιού. Όπως και πάλι πριν, ο μάστορας περιμένει να δει πόσα θα ράβει μία εργάτρια και μετά να δώσει τιμή.

Η πληρωμή γίνεται με τέτοιο τρόπο, που δεν ξέρει ή μία εργάτρια πόσα πληρώνεται ή άλλη για την ίδια δουλειά. Μπορούμε να φανταστούμε τι συμβαίνει με τις εργάτριες που δουλεύουν σπίτι και που δεν βλέπονται καθόλου.

Τέλος πρέπει να σημειωθεί πως αυτός ο τρόπος πληρωμής επιτρέπει στους κεφαλαιοκράτες να φορτώνουν τα βάρη κάθε κρίσης στις εργάτριες. Όταν δεν υπάρχουν δουλειές, όπως είναι τώρα, η εργάτρια που δουλεύει με το κομμάτι θα πάρει λιγότερη δουλειά κι έτσι ο μισθός της θα λιγοστεύει πολύ.

Σήμερα υπάρχουν πολλές περιπτώσεις μηχανικούδων που έβγαζαν £60-70 την εβδομάδα και τώρα μόλις που βγάζουν £30. Ένώ η σημερινή κρίση χειροτερεύει, οι δουλειές λιγοστεύουν και οι άνεργοι αυξάνονται συνεχώς.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΝΑ ΒΙΚΗΣΟΥΜΕ

Αγαπητές συναδέλφισσες μηχανικούδες και συνάδελφοι γειά σας

Είμαι κι εγώ μία συναδέλφισσα σας που εργάζομαι σ'ένα φάκτορι σαν μηχανικούδα, κάπου κοντά στο Χάρλινγκεϊ. Έχει κάπου δεκατρία χρόνια που 'εξασκώ το επάγγελμα αυτό, σε διάφορα εργοστάσια Κυπρίων του Λονδίνου και δεν βλέπω δυστυχώς καμμία βελτίωση προς το συμφέρο μας παρά 'από το κακό στο χειρότερο.

Τι λέτε 'εσείς δλοι, που μοχθούμε κάτω 'από τα υπόγεια μουντρούμια, τα έρειπωμένα σπίτια, μακριά από την καθαριότητα και τον καθαρό αέρα. Μέρη ακατάλληλα για τον άνθρωπο. Πάμε κάθε πρωί στη δουλειά μας και κάνουμε μισή ώρα να συνηθίσω ο οργανισμός μας στη μουχλιασμένη όσμη.

Όσοι από τους εργοστασιάρχες φορεμάτων έχασαν τις περιουσίες τους σε διάφορες πόλεις της Κύπρου, ρίχνουν τώρα τις τιμές και τα ημερομίσθια για να κερδίσουν έτσι σε ελάχιστο χρόνο όσα έχασαν στον πόλεμο.

Σαν εγώ λόγω χάρη πριν ένα περίπου χρόνο εργάστηκα στο φάκτορι κάποιου Τ. Κώστα κοντά στο Ξνιμόντον. Εργάστηκα μόνο για τρεις μήνες. Εκεί ράβουν παντελόνια και φούστες μόνο για 12-15 πέννες το κομμάτι.

Η ζωή καθημερινά ακριβαίνει μά δυστυχώς οι τιμές που προσφέρουν οι εργοστασιάρχες μένουν οι ίδιες όπως ήταν πριν δύο και τρία χρόνια.

Νομίζω καιρός είναι ν'αντιδράσουμε και μες μία και υπάρχουμ και άλλοι άνθρωποι που αναγνωρίζουν τα δικαιώματά της εργατιάς και που πρό πάντων μπορούν να μας προσφέρουν την συμπαράστασή τους στον αγώνα μας για ένα καλύτερο σήμερα και ένα λαμπρό μέλλον.

Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε αν ελίσσαστε δλοι και δλες μονόβουλοι γιατί αυτός είναι ο τόνος να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας.

Φτάνει πιά η εκμετάλλευση. Ας ΕΝΩΘΟΥΜΕ δλοι εργάτες και εργάτριες στα εργοστάσια για να αγωνιστούμε για το συμφέρο μας.

Μαρία Νίκου (Φίνουπουρι Πάρκι)

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΥΓΙΕΙΝΕΣ

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Είναι σ'όλη την παροικία γνωστές οι συνθήκες και το άθυγγο περιβάλλον που έχουν τα πιά πολλά εργοστάσια φορεμάτων στο Λονδίνο.

Τα πιά πολλά είναι έρεπια και τα πιά παλιά της περιοχής. Δεν έχουν ίχνος από τις απαραίτητες συνθήκες υγιεινής κάτω από τις οποίες μπορούν να δουλέψουν άνθρωποι.

Σε μερικές περιπτώσεις οι συνθήκες μοιάζουν με εκείνες του 1780, όταν άρχισε να αναπτύσσεται η βιομηχανία. Υπόγεια (φάκτορι) με τα βρωμόνερα να τρέχουν από τα πάνω διαμερίσματα στους τοίχους του κτιρίου και να τ'υγραίνουν μέχρι

τά θεμέλια. Αλλά είναι άσολάβιστα από μέσα ή με τοίχους που βράφτηκαν πριν μία δεκαετία.

Τά αποχωρητήρια συνήθως είναι παράγκες ή τρύπες χωμένες κάπου μέσα σ'αυτό που λέγεται φάκτορι. Ούτε λόγος για έξαεριστήρες που είναι απαραίτητοι από τον νόμο. Αυτά είναι περιττές πολυτέλειες για τον ιδιοκτήτη. Τόν χειμώνα οι συνθήκες χειροτερεύουν γιατί ο ηλεκτρισμός και τ'ο γκάζι είναι... ακριβά για τους ιδιοκτήτες, που ανάβουν για λίγες ώρες την θέρμανση και κλεινουν και τις τρύπες απόμα για να μη φύγη ή ζέ-

στη. Έτσι οι εργάτες αναγκάζονται να αναπνέουν τον ίδιο αέρα όλη την ημέρα για να μην παίνουν από το κρύο.

Μέσα σ'αυτό το ιδεώδες περιβάλλον είναι αναγκασμένοι οι εργάτες να δουλεύουν, να τρώνε για να βγάλουν ένα μεροκάματο, κι ο μάστορας για να αυξήσει τις καταθέσεις του στην τράπεζα.

Αυτό όμως που οι Κύπριοι εργάτες μπορούν να κάνουν είναι να απαιτήσουν ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς.

Γι'αυτό τον λόγο και με ευκαιρία ένα γράμμα που πήραμε από μηχανικούδα, ο "Κύπριος Εργάτης" θα οργανώσει εκστρατεία ενάντια στις άθυγιεινές συνθήκες δουλειάς.

Καλοήμε δλους τους εργαζόμενους που αγωνίζονται για το μεροκάματο κάτω από τέτοιες συνθήκες, να μας γράψουν στην διεύθυνση του Κ.Ε..Νά καταγγείλουν (έστω και ανώνυμα αν φοβούνται) κάθε φάκτορι που δεν έχει τις στοιχειώδεις συνθήκες δουλειάς.

ΟΧΙ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΗΛΥ

Ένώ οι τιμές στα τσιγάρα, οίνο πνευματώδη και βενζίνη έχουν αυξηθεί, αντίθετα το VAT (ΒΑΤ) θα ελαττωθεί στα γιούτι, ιδιωτικά άερο πλάνια, κοσμήματα, παλτά κ.λ.π, τα όποια είναι αγαθά που απολαμβάνουν μόνο οι λίγοι και ή κλίμα του κ. Κάλιχαν.

Ποιού λοιπόν τα συμφέροντα εξυπηρετεί ή όθεν εργατική κυβέρνηση;

Τά συμφέροντα της εργατιάς δεν εξυπηρετούντε με τις κυβερνήσεις των υποστηρικτών του κεφαλαίου, συντηρητικούς ή εργατικούς. Τά

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

συγκέντρωση του "Κ.Ε."

Στις 16 του Μάρτη έγινε στο INTERNATIONAL PALACE στο Χάρινγκκεν, συγκέντρωση στα πλαίσια της Εκστρατείας για το Δικαίωμα στη Δουλειά. Όπως είναι γνωστό ή εκστρατεία αυτή γίνεται σε όλη την Άγγλία, ενάντια στην άνεργία.

Τήν συγκέντρωση οργάνωσε ή ομάδα του "Κύριου Εργάτη" σε συνεργασία με την τοπική επιτροπή της εκστρατείας που αναφέραμε. Στην συγκέντρωση μίλησαν, αντιπροσωπος του "Κ.Ε.", Άγγλος συνδικαλιστής, και Κύπριος εργάτης στο έργοτάσιο του ΠΗΤΤΑ.

Πρώτος μίλησε ο αντιπρόσωπος του "Κ.Ε.", που αναφέρθηκε στους σκοπούς του περιοδικού. "Ο Κ.Ε. προσπαθεί" - είπε - "να καλύψει τά εργατικά προβλήματα και τους αγώνες της παροικίας, σε σχέση με τους αγώνες και τά προβλήματα της εργατικής τάξης της

"Άγγλος." Στόχος του Κ.Ε. είναι -συνέχισε ο ομιλητής- "να συγκεντρώσει γύρω του τους αγωνιστές εργάτες, να γίνη τέλος τό περιοδικό των κυπρίων εργατών, γραμμένο από εργάτες για εργάτες".

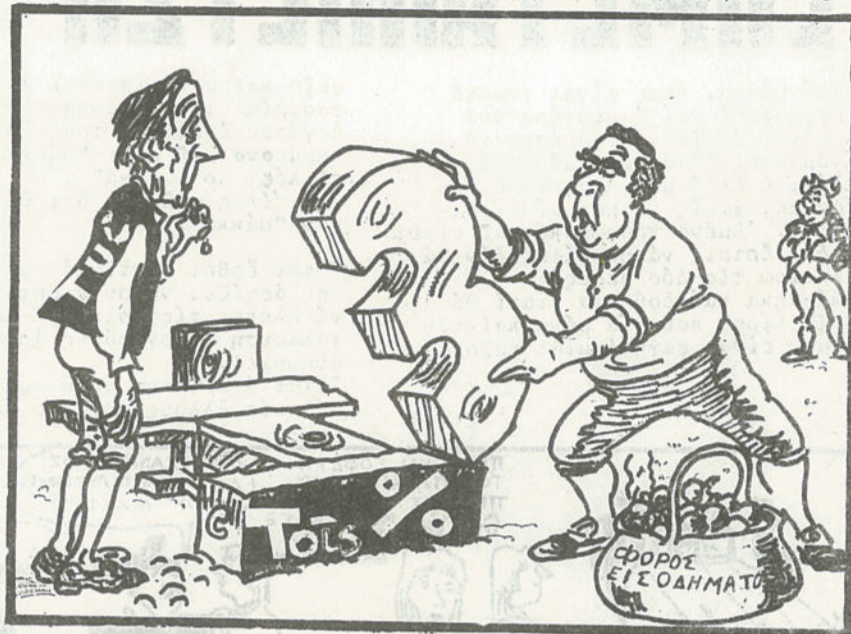
Στήν συνέχεια, μίλησε ο αντιπρόσωπος της "εκστρατείας για τό δικαίωμα στη δουλειά". Αφού αναφέρθηκε στην οικονομική κρίση που περνά ή Άγγλία σήμερα, τόνισε την ανάγκη της σύνδεσης των οργανωμένων εργατών στις συντεχνίες τους, με τους άνεργους ενάντια στην άνεργία, τις περιkopές στις κοινωνικές υπηρεσίες και στα άντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης.

"Άλλοι ομιλητές στη συζήτηση που ακολούθησε, τόνισαν πως για να μπορέσουν οι κύπριοι εργάτες να αγωνισθούν αποτελεσματικά για να διεκδικήσουν τά δικαιώματά τους, χρειάζεται να οργανωθούν στις συντεχνίες. "Έτσι μαζί με τους Άγγλους συναδέλφους τους ενωμένοι να αντιμετωπίζουν τις επείουσες των καπιταλιστών. 'Η συγκέντρωση έκλεισε με τό συμπέρασμα: " ή συγκέντρωση τελείωσε, ο αγώνας αρχίζει!"

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ είναι ένα φυλλάδιο που σκοπό έχει:

- Να προβάλλει τους αγώνες και τά προβλήματα των Κυπρίων εργατών.
 - Να συγκεντρώσει γύρω του τους αγωνιστές εργάτες.
 - Να γίνει τό έντυπο των Κυπρίων εργατών γραμμένο από εργάτες για εργάτες.
- Συμβάλλεται στην επιτυχία αυτόν σκοπών, στέλλοντας μας ειδήσεις για τά προβλήματα, τις συνθήκες, τους αγώνες στο έργοτάσιο. Γράψετε μας στην διεύθυνση:

265, SEVEN SISTERS RD: LONDON N 4.

Στις 6 του Άπριλη ο ύπουργός οικονομικών της Άγγλίας Χήλυ ανάγγειλε τόν οικονομικό προϋπολογισμό για τό 1976.

Μεταξύ άλλων ισχυρίσθηκε ότι:

● Θα άνοιχτούν 100,000 δουλειές σε 18 μήνες.

● Τόν Νοέμβρη θα αύξηση τις συντάξεις σε £15.30 τήν εβδομάδα.

● Θα μειώσει τόν φόρο εισοδήματος κατά 2% ή 3% τόν Άύγουστο, αν οι εργάτες δεχθούν τό όριο αύξησης των μεροκαμάτων στα 3%.

Τί σημαίνουν όμως όλα αυτά για τόν μέσο άνθρωπο και γενικά για τήν εργατική τάξη;

"Ας δεχτούμε ότι ή "σοσιαλιστική" κυβέρνηση του Κάλιχαν πράγματι θα μειώσει τόν αριθμό των άνεργων κατά 100,000. Αυτό όμως σημαίνει ότι άκόμη θα υπάρχουν 1,180,000 ΑΝΕΡΓΟΙ.

Οι συντάξεις μας λέει ο Χήλυ θα αύξηθούν τόν Νοέμβρη. Παρ' όλα αυτά όμως οι συνταξιούχοι και γενικά οι ηλικιωμένοι, θα πρέπει μέχρι τότε να πληρώνουν ηλεκτρισμό, γάλα, ένοίκια και τρόφιμα με τις ήδει αυξημένες τιμές. Επί πλέον με τόν πληθωρισμό που υπάρχει, £15.30 τόν νοέμβρη θα έχουν λιγότερη αξία από τώρα.

Ένώ ο πληθωρισμός άνεβαίνει συνέχεια, ή Κυβέρνηση κάμνει μιά άπόπειρα να ζωοδοκίσει τις συντεχνίες να δεχθούν τό όριο τού 3% στις αύξήσεις των μισθών.

Δηλαδή τό 3% θα είναι τό άνώτερο όριο αύξησης μισθού που θα δικαιούται να πάρη ο εργάτης. Π.χ. Ένας εργάτης με £40 μισθό τήν εβδομάδα με τό όριο τού 3% στην αύξηση τού μισθού του και τήν άλλαγή στην φορολογία που προτείνει ο Χήλυ, ή πραγματική αύξηση μετά τόν φόρο θα είναι £2.50.

"Όμως στην πραγματικότητα με τό κόστος της ζωής που άνεβαίνει κατά 15% (πληθωρισμός), σημαίνει ότι τό βιοτικό επίπεδο τού εργάτη θα πέση κατά πολύ. Δηλαδή με £42.50 που θα παίρνη ο εργάτης τού παραδείγματος μας θα αγοράζει λιγότερα πράγματα απ'όσα αγοράζε με £40, ... πριν πάρη τήν αύξηση.

συνφέροντα μας μάλιστα έρχονται σε άντίθεση με τά δικά τους, γι' αυτό πρέπει να άπαντούμε στα χτυπήματα αυτά.

Οι οργανωμένοι εργάτες μέσα από τις συντεχνίες τους θα πρέπει να πιέσουν την ήγεσία να μή δεχθή κανένα συμβιβασμό για τόμ περιορισμό της αύξησης των μισθών.

Πρέπει να παλέψουν ενάντια στην άνεργία, ενάντια στις περιkopές των κοινωνικών υπηρεσιών, και ενάντια στον οικονομικό προϋπολογισμό τού κ. Χήλυ.

Ειδικά ή πλειοψηφία των Κυπρίων εργατών που δεν είναι κόν οργανωμένοι, είναι πιο έκτεθειμένοι. Χωρίς την δύναμη μιάς συντεχνίας όχι μόνο δεν θα μπορέσουν να σπάσουν τό όριο της αύξησης των μισθών αλλά ούτε να πάρουν τήν αύξηση που τά δικαιούνται σύμφωνα με τις προτάσεις τού ύπουργού οικονομικών.

Αυτό άμέσως προκαλεί τήν οικονομική κρίση και τήν πτώση της στερλίνας. Αυτόματα οι τιμές των εισαγόμενων προϊόντων (όπως είναι τά περισσότερα τρόφιμα) άνεβαίνουν.

Αυτοί που κερδίζουν φυσικά είναι τραπεζίτες και βιομήχανοι, με τά μεγάλα κεφάλαια.

Για παράδειγμα ή εταιρεία VAUXHALL έβγαλε 1000 εκ. λίρες πουλήντας στερλίνας τό 1967, πριν άκριβώς ύποτιμηθή ή λίρα.

"Η Κυβέρνηση φυσικά μπορεί να σταματήσει τους μικροπειρηματίες να βγάσουν τά λεφτά τους στο έξωτερικό. Άλλά δεν μπορεί να κάμει τό ίδιο στις μεγάλες τράπεζες και τις μεγάλες εταιρες γιατί αυτοί ελέγχουν τήν οικονομία της χώρας.

Τί κάμνουμε;

"Εδώ χρειάζεται ή οργάνωση των εργατών όχι στην ήγεσία αλλά στη βάση. Οργάνωση και αγώνας ενάντια στους κεφαλαιοκράτες.

Για είναι ή λύση που θα είναι τελειωτική και θα εξυπηρετήσει τά συμφέροντα των εργατών. Τούτη είναι ή συντριβή τού καπιταλιστικού κράτους από τήν εργατική τάξη και ή άντικατάσταση του από τό εργατικό.

Μέχρις όμως να επιτευχθή αυτός ο σκοπός πρέπει να συνεχίζονται οι αγώνες για φηλότερους μισθούς καλύτερες συνθήκες, καλύτερες κοινωνικές υπηρεσίες και ενάντια στις άπολύσεις.

ΣΤΕΡΛΙΝΑ: άκόμη μιά πτώση

"Η στερλίνα περνάει για μιά άκόμη φορά κρίση. Οι μεγάλοι κεφαλαιοκράτες που έχουν τήν δύναμη και τόν πλούτο, πουλούν τήν στερλίνα για να αύξήσουν περισσότερο τήν δύναμη και τά κέρδη τους.

Με αυτόν τόν τρόπο έχουν σκοπό να άναγκάσουν τήν Εργατική Κυβέρνηση και τις Συντεχνίες, να σταματήσουν τις αύξήσεις των μισθών και τις δημόσιες δαπάνες.

Τό ίδιο συνέβηκε τό 1931, όταν ή πτώση της στερλίνας έριξε τήν τότε κυβέρνηση των Εργατικών. Τό ίδιο έανώγινε τό 1964, 1966 και τό 1975. Κάθε φορά ή

κυβέρνηση και ή ήγεσία των Συντεχνιών έκτελούσαν αυτό που οι τραπεζίτες και οι επιχειρηματίες τους υπαγόρευαν.

Τί σημαίνει αυτή ή κρίση;

"Έκείνοι που ελέγχουν τά μεγάλα ποσά κεφαλαίων στην Άγγλία και στο έξωτερικό, δεν έχουν έμπιστοσύνη στην "ϊκανότητα" της κυβέρνησης να κρατήσει τά κέρδη τους στο επίπεδο που θέλουν αυτοί.

Πουλήντας στερλίνα και αγοράζοντας άλλο νόμισμα, μετατρέπουν τά κεφάλαια τους στο συναλλαγμα έκείνης της χώρας που τά τους εξασφαλίζει τό ποσοστό των κερδών που επιδιώκουν.

